

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ
І СПОРТУ УКРАЇНИ**

ДОЛЖЕНКО Л.П., ПАЛЬЧУК М.Б.

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДО САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ЗДОРОВ'Я, ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ТУРИЗМУ
З ДИСЦИПЛІНИ
«НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ»**

КИЇВ – 2019

Автори:

Долженко Людмила Павлівна, кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання Національного університету фізичного виховання і спорту України;

Пальчук Марія Борисівна, кандидат наук з фізичного виховання і спорту, старший викладач кафедри теорії і методики фізичного виховання Національного університету фізичного виховання і спорту України.

Рецензенти:

Дмитренко Світлана Миколаївна – кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, завідувач кафедри теорії і методики фізичного виховання інституту фізичного виховання і спорту Вінницького державного педагогічного університету імені М.М. Коцюбинського;

Спесивих Олена Олександрівна – кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент кафедри фізичного виховання і педагогіки спорту Київського університету імені Бориса Грінченка.

Рекомендовано до друку рішенням Ради факультету здоров'я, фізичного виховання та туризму (протокол № 9 від 13.05.2019 року) та кафедри теорії і методики фізичного виховання НУФВСУ (протокол № 15 від 4.05.2019 року).

Анотація навчальної дисципліни.

Дисципліна спрямована на формування визначених освітньо-професійною програмою компетентностей, зокрема: оволодіння основами цілепокладання, планування та проектування процесу навчання; здатності до критичного аналізу, діагностики та корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду; здатності до забезпечення охорони життя і здоров'я учнів (у тому числі з особливими потребами), їхньої рухової активності у навчально-виховному процесі та позаурочній діяльності; здатності до володіння педагогічними, медико-біологічними, інформаційними технологіями для формування здорового способу життя, розвитку рухових умінь і навичок, розвитку фізичних (рухових) якостей у представників різних груп населення і самостійної розробки методик і технологій для інтегрального гармонійного розвитку людини; здатності до розробки методики та технологій для розвитку рухових умінь і навичок та фізичних (рухових) якостей на основі розуміння і застосування положень фізіології, морфології, біохімії, біомеханіки, здійснювати профілактику травматизму; здатності оволодівати базовими і новими видами фізкультурної діяльності, здійснювати пошук, аналіз і оцінку інформації, у т.ч. за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, необхідної для постановки і вирішення професійних завдань, професійного та особистісного розвитку.

Метою викладання навчальної дисципліни «Нові технології у фізичному вихованні» є формування у студентів знань і умінь, необхідних для ефективної творчої практичної діяльності зі школярами у процесі фізичного виховання, спрямованого на збереження та зміцнення здоров'я, гармонійного розвитку учнів та набуття ними інструктивних навичок щодо використання фізичних вправ.

Завданнями дисципліни є: створення умов для засвоєння студентами знань, що являють собою основу технологій фізичного виховання; формування у майбутніх фахівців здатності до відбору адекватних педагогічних технологій відповідно до особистостей контингенту школярів з метою підвищення результативності навчально-виховного процесу; формування творчого ставлення майбутніх фахівців до самостійного вивчення та усвідомлення знань і практичного досвіду для вирішення завдань, що виникають у процесі професійної діяльності.

Напрямок підготовки бакалаврів спеціальності 017 Фізична культура і спорт спеціалізації Фізичне виховання в освітній і виробничій сферах, спеціальності 014 Середня освіта спеціалізації Фізична культура.

Обсяг навчальної дисципліни – 3 кредити ЄКТС, які розподіляються у годинах:

Форма навчання	Вид навчальних занять		Самостійна робота	Разом
	лекції	семінарські		
Денна	12	32	46	90

Програма навчальної дисципліни

Тематика семінарських занять:

Тема 1.	Поняття про педагогічні технології
Тема 2.	Педагогічні новації: зміст і структура
Тема 3.	Здоров'язберігаючі та здоров'язабезпечуючі освітні технології
Тема 4.	Навчальні інноваційні технології в сучасній системі фізичного виховання школярів України
Тема 5.	Технології фізичного виховання школярів
Тема 6.	Виховні новітні технології – ефективний засіб удосконалення позаурочної роботи в школі

Завдання для самостійної роботи студентів

Тема дисципліни	Завдання
Тема 1. Поняття про педагогічні технології	1. Аспекти педагогічних технологій (науковий, формально-описовий, процесуально-дієвий). 2. Педагогічні технології навчання та виховання.
Тема 2. Педагогічні новації: зміст і структура	1. Планування інноваційної діяльності. 2. Прогнозування як стратегія, або освітні нововведення. 3. Етапи впровадження інноваційної діяльності: координація, контроль, оцінювання та узагальнення ефективності впровадження нововведень. 4. Моделювання інноваційної діяльності. Створення моделі інноваційної діяльності.
Тема 3. Здоров'язберігаючі та здоров'язабезпечуючі освітні технології	1. Розробка Положення про фізкультурно-оздоровчий захід. 2. Розробка моделі школи сприяння здоров'ю. 3. Розробка індивідуальної оздоровчої програми для школярів.
Тема 4. Навчальні інноваційні технології в сучасній системі фізичного виховання школярів України	1. Система оцінювання знань і навичок учнів з предмета «Фізична культура». 2. Розробка інноваційного проекту фізичного виховання школярів.

<p>Тема 5. Технології фізичного виховання школярів</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Розробка плану впровадження спортизації фізичного виховання в школі. 2. Розробка алгоритму навчання фізичної вправи за навчальною програмою. 3. Розробка плану фізкультурно-оздоровчої роботи школи. 4. Розробка програм для розвитку фізичних якостей: сили, швидкості, витривалості, гнучкості, координаційних здібностей для учнів молодшого, середнього і старшого шкільного віку.
<p>Тема 6. Виховні новітні технології – ефективний засіб удосконалення позаурочної роботи в школі</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Нормативне забезпечення процесу фізичного виховання в школі. 2. Положення про фізичне виховання в дошкільних, загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладах України. 3. Інтеграція олімпійської освіти в навчально-виховний процес школи. Проект «Олімпійське лелечення».

Очікувані результати навчання з дисципліни:

знання: науково-понятійних термінів педагогічних технологій; умов ефективного впровадження здоров'язберігаючих педагогічних технологій; структури сучасної системи фізичного виховання школярів в Україні; навчальних інноваційних технологій в сучасній системі фізичного виховання школярів України; нормативного забезпечення процесу фізичного виховання загальноосвітніх навчальних закладів України.

уміння: складати план інноваційної роботи; обирати адекватні педагогічні технології враховуючи особливості фізичного та психологічного розвитку школярів, їхні можливості, таланти і запити; розробляти положення про фізкультурно-оздоровчий захід, модель школи сприяння здоров'ю; обґрунтовувати та розробляти індивідуальні оздоровчі програми та програми для розвитку фізичних якостей; розробляти інноваційні проекти фізичного виховання школярів та сценарії проведення заходів для позакласної фізкультурно-оздоровчої роботи.

Порядок оцінювання результатів навчання з дисципліни

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни формується з урахуванням результатів поточного контролю та заліку (екзамену).

Протягом семестру здобувач вищої освіти може отримати максимальну кількість балів – 100, як суму балів за результатами поточного контролю на семінарських заняттях та під час консультацій науково-педагогічних працівників з тем, на які не передбачено аудиторних годин робочою програмою навчальної дисципліни для студентів заочної форми навчання або в установленому порядку з тем, заняття з яких було пропущене здобувачем вищої освіти.

Поточний контроль та розподіл балів, які може отримати студент за тему:

Теми семінарських занять	Кількість балів за тему
VII семестр	
Тема 1. Поняття про педагогічні технології	15
Тема 2. Педагогічні новації: зміст і структура	25
Тема 3. Здоров'язберігаючі та здоров'язабезпечуючі освітні технології	60
Сума балів	100
VIII семестр	
Тема 4. Навчальні інноваційні технології в сучасній системі фізичного виховання школярів України	30
Тема 5. Технології фізичного виховання школярів	30
Тема 6. Виховні новітні технології – ефективний засіб удосконалення позаурочної роботи в школі	40
Сума балів	100

Перед початком семінарського заняття науково-педагогічний працівник ознайомлює здобувачів вищої освіти із формами поточного контролю, які будуть застосовуватись, і кількістю балів, які вони можуть отримати. Під час завершення кожного заняття усім здобувачам вищої освіти оголошується кількість отриманих балів.

Здобувач вищої освіти, який протягом семестру отримав менше 34 балів до заліку/екзамену не допускається і може в установленому порядку пройти повторне вивчення дисципліни.

Залік/екзамен проводиться у порядку, визначеному у Положенні про організацію освітнього процесу в НУФВСУ.

ЛЕКЦІЯ №1

ПОНЯТТЯ ПРО ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Технологія (від грецького *techne* – мистецтво, майстерність, вміння і *logia* – наука) – сукупність прийомів і способів отримання, обробки і переробки сировини, матеріалів.

Педагогічна технологія – це «не просто дослідження у галузі використання технічних засобів навчання або комп'ютерів; це дослідження з метою виявлення принципів і розробки прийомів оптимізації освітнього процесу шляхом аналізу факторів, що підвищують освітню ефективність, шляхом конструювання і застосування прийомів і матеріалів, а також через оцінку методів, що застосовуються».

До визначення терміну «педагогічні технології» існує декілька підходів:

1. Педагогічні технології як розробка і застосування засобів, інструментарію, апаратури, навчального обладнання для навчального процесу (Б.Т. Ліхачьов, С.А. Смирнов, Р. де Киффер, М. Майєр).

2. Педагогічні технології як процес комунікації або спосіб виконання навчальної задачі, що містить в собі застосування біхевіористських методів і системного аналізу для покращення навчання (В.П. Беспалько, М.А. Чошанов, В.М. Монахов, Б. Скиннер, С. Гибсон та ін.).

3. Педагогічні технології – значна сфера знань, що займається конструюванням оптимальних систем навчання та спирається на дані соціальних, управлінських та природних наук (В.В. Гузеєв, М.Ераут, Р. Стакенас, Р. Кауфман та ін.).

4. Педагогічна технологія – це система функціонування усіх компонентів педагогічного процесу, побудованого на науковій основі, запрограмованого у часі та у просторі, що призводить до намічених результатів.

Існують різноманітні класифікації педагогічних технологій. Серед них виділяють педагогічні та психологічні.

Педагогічні технології можуть класифікуватися також як технології навчання, виховання, розвитку, діагностики. Технологія навчання – набір операцій з формування знань, умінь і навичок. Технології виховання – набір операцій з цілеспрямованого формування відносно стійких і постійних установок особистості.

Горизонтальна структура педагогічних технологій містить три основних аспекти:

1. **Науковий.** Технології є науково розробленим рішенням певної проблеми, основою якого є досягнення педагогічної теорії і передової практики.

2. **Формально-описовий.** Технологія представляється моделлю, описом цілей, змісту, методів і засобів, алгоритмів дій, що застосовуються для досягнення запланованих результатів.

3. **Процесуально-діяльнісний.** Технологія розглядається як процес здійснення діяльності об'єктів і суб'єктів, їх цілепокладання, планування, організацію, реалізацію цілей і аналіз результатів.

Вертикальна структура технологій включає: метатехнології, макротехнології, мезотехнології, мікротехнології.

Контрольні запитання та завдання

1. Технологічний підхід в освіті.
2. Поняття «педагогічні технології»: структурні та функціональні компоненти педагогічної технології.
3. Класифікація педагогічних технологій.
4. Функціональні компоненти педагогічної технології.

Завдання для самостійної роботи:

1. Аспекти педагогічних технологій (науковий, формально-описовий, процесуально-дієвий).
2. Педагогічні технології навчання, виховання, розвитку, діагностики.

ЕКСПРЕС-ТЕСТУВАННЯ

1. Педагогічна технологія – це ...

а) система функціонування усіх компонентів педагогічного процесу, побудованого на науковій основі, запрограмованого у часі та у просторі, що призводить до намічених результатів;

б) сукупність прийомів і способів отримання, обробки і переробки сировини, матеріалів;

в) дослідження у галузі використання технічних засобів навчання або комп'ютерів;

г) галузь соціальних процесів і явищ, котра породила надію на можливість управляти складними соціальними, зокрема педагогічними, процесами і системами.

2. Компоненти вертикальної структури педагогічних технологій:

а) науковий, процесуально-діяльнісний, формально-описовий;

б) метатехнології, галузеві макротехнології, модульно-локальні мезотехнології, мікротехнології;

в) положення, принципи, філософські основи, фактори розвитку, підходи;

г) гностичний, проектувальний, конструктивний, організаційний, комунікативний

3. Мезотехнології або модульно-локальні - це ...

а) діяльність в рамках якоїсь освітньої галузі, напрямку навчання або виховання, навчальної дисципліни;

б) технології, спрямовані на вирішення вузьких оперативних завдань і тих, що відносяться до індивідуальної взаємодії або дії суб'єктів педагогічного процесу;

в) освітній процес на рівні реалізації соціальної політики в галузі освіти;

г) технології здійснення окремих частин (модулів) навчально-виховного процесу, спрямованого на вирішення конкретних, локальних дидактичних, методичних або виховних завдань.

4. Суть наукового аспекту педагогічних технологій полягає в ...

а) представленні моделі з допомогою опису цілей, змісту, методів і засобів, алгоритмів дій, що застосовуються для досягнення запланованих результатів;

б) здійсненні діяльності об'єктів і суб'єктів, їх цілепокладання, планування, організацію, реалізацію цілей і аналіз результатів;

в) науковій розробці рішення певної проблеми, основою якої є досягнення педагогічної теорії і передової практики;

г) описі програми дій або реального процесу, що відбувається на практиці.

5. Функціональні компоненти педагогічної технології:

а) гностичний, проектувальний, конструктивний, організаційний, комунікативний;

б) процесуальний, діяльнісний, результативний;

в) діагностичний, проєктивний, організаційний;

г) аналітичний, діагностичний, інформаційний.

ЛЕКЦІЯ №2

ПЕДАГОГІЧНІ НОВАЦІЇ: ЗМІСТ І СТРУКТУРА

Під *освітніми інноваціями* розуміють новизну, що істотно змінює результати освітнього процесу, створюючи при цьому удосконалені або нові освітні, дидактичні, виховні системи; освітні педагогічні технології організації навчання і виховання; технології управління навчальним закладом, системою освіти.

Освітні інновації поділяються на психолого-педагогічні, науково-виробничі та соціально-економічні.

До психолого-педагогічних інновацій належать нововведення, що стосуються навчального, виховного та управлінського процесів.

До науково-виробничих інновацій відносяться комп'ютерні та мультимедійні технології, сучасне матеріально-технічне обладнання.

До соціально-економічних інновацій належать юридичні, правові та економічні нововведення.

За напрямками модернізації і відношення до традиційної освітньої системи виділяють такі групи технологій:

Педагогічні технології на основі гуманізації і демократизації педагогічних відносин. Це технології з процесуальною орієнтацією, пріоритетом особистісних відносин, індивідуального підходу, демократичним управлінням і гуманістичною спрямованістю змісту. До них відносяться педагогіка співробітництва, гуманно-особистісна

технологія Ш.А. Амонашвілі, система викладання літератури як предмета, що формує людину Є.Н. Ільїна та ін.

Педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності учнів. Прикладами вище зазначених є: ігрові технології, проблемне навчання, технологія навчання на основі конспектів опорних сигналів В.Ф. Шаталова, комунікативне навчання Є.І. Пассова та ін.

Педагогічні технології на основі ефективності організації та управління процесом навчання: програмоване навчання, технології диференційованого навчання (В.В. Фірсов, Н.П. Гузик), технології індивідуального навчання (А.С. Границька, І. Унт), перспективно-випереджувальне навчання з використанням опорних схем при коментованому управлінні (С.Н. Лисенкова), групові і колективні способи навчання (І.Б. Первін), комп'ютерні (інформаційні) технології та ін.

Педагогічні технології на основі методичного удосконалення і дидактичного реконструювання навчального матеріалу: укрупнення дидактичних одиниць (П.М. Ернієва), система «Екологія і діалектика» (Л.В. Тарасова).

Педагогічні технології на основі посилення соціально-виховних функцій закладів освіти (технологія адаптивної школи, здоро'вязберігаючі технології).

Педагогічні технології на основі сучасних інформаційно-телекомунікаційних засобів.

Технології на основі посилення соціально-виховних функцій педагогічних процесів (вплив на родину, ЗМІ тощо).

Альтернативні, як такі, що радикально змінюють навчання (Вальдорфська педагогіка, технологія вільної праці тощо).

Контрольні запитання та завдання

1. Інновації і технології.
2. Напрями модернізації педагогічних технологій.
3. Мотиви, мета, завдання та зміст інноваційної діяльності.
4. Методи інноваційної діяльності.
5. Структура ієрархії інноваційного процесу.

Завдання для самостійної роботи:

1. Планування інноваційної діяльності.
2. Прогнозування як стратегія, або освітні нововведення.
3. Етапи впровадження інноваційної діяльності: координація, контроль, оцінювання та узагальнення ефективності впровадження нововведень.
4. Моделювання інноваційної діяльності. Створення моделі інноваційної діяльності.

ЕКСПРЕС-ТЕСТУВАННЯ

1. Освітні інновації - це ...

а) сукупність форм, методів і засобів навчання, виховання та управління, об'єднаних єдиною метою;

б) новизна, що істотно змінює результати освітнього процесу, створюючи при цьому удосконалені або нові освітні, дидактичні, виховні системи; освітні, педагогічні технології, організації навчання і виховання; технології управління навчальним закладом, системою освіти;

в) мистецькі засоби і прийоми впливу педагога на свідомість учня з метою формування у нього особистісних цінностей у контексті із загальнолюдськими;

г) добір операційних дій педагога з учнем, у результаті якого суттєво покращується мотивація до навчального процесу.

2. Освітні інновації поділяються на:

а) психолого-педагогічні, науково-виробничі та соціально-економічні;

б) педагогічні, психологічні, аналітичні, соціальні;

в) методичні, дидактичні, наукові, педагогічні;

г) економічні, філософські, психологічні, педагогічні.

3. Метою діяльності в інноваційному пошуку є ...

а) створення нових педагогічних технологій;

б) спільна діяльність учнів та вчителя, спрямована на досягнення поставленої мети;

в) виявлення специфічних закономірностей педагогічного процесу;

г) очікуваний кінцевий результат, тобто якісна зміна об'єкта.

4. Основною формою організації інноваційної діяльності є ...

а) урок;

б) педагогічний експеримент;

в) педагогічний процес;

г) спеціальні процедури та операції емпіричного пізнання результатів педагогічної практики.

5. До методів інноваційного пошуку належать:

а) метод дослідження, метод наукового осмислення нововведення, метод моделювання реальних ситуацій, метод формалізації прикладної ідеї, метод апробації, метод діагностики, метод аналізу кількісних та якісних показників інноваційного пошуку, метод прогнозування;

б) аналіз і узагальнення даних наукової літератури, документальних матеріалів та даних мережі Internet, педагогічні, фізіологічні, психологічні методи, методи математичної статистики;

в) соціологічні методи, педагогічні методи, моделювання, прогнозування.

г) всі вище перераховані методи

ЛЕКЦІЯ №3

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧІ ТА ЗДОРОВ'ЯЗАБЕЗПЕЧУЮЧІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Здоров'я – це стан повного фізичного, психічного і соціального благополуччя, а не тільки відсутність захворювань або фізичних дефектів.

Фізичне здоров'я – удосконалення саморегуляції в організмі, гармонія фізіологічних процесів, максимальна адаптація до оточуючого середовища; стан росту і розвитку органів і систем організму, основою якого є морфологічні та функціональні резерви, що забезпечують адаптаційні реакції.

Психічне здоров'я – висока свідомість, розвинене мислення, велика внутрішня і моральна сила, що спонукає до творчої діяльності; складова психічної сфери, основу якої становить статус загального душевного комфорту, адекватна поведінкова реакція.

Соціальне здоров'я – це здоров'я суспільства, а також оточуючого середовища для кожної людини.

Моральне здоров'я – це комплекс характеристик мотиваційної та інформаційної сфери в життєдіяльності, основу якого визначає система цінностей, установок і мотивів поведінки індивіда у суспільстві.

Духовне здоров'я – це система цінностей та характеристик впевненості.

Здоров'язберігаюча педагогіка – це система, що створює максимально можливі умови для збереження, зміцнення і розвитку духовного, емоційного, інтелектуального, особистісного і фізичного здоров'я усіх суб'єктів освіти (вчителів, учнів та ін.).

Мета здоров'язберігаючих педагогічних технологій навчання забезпечити учню можливість збереження здоров'я за період навчання у школі, сформувати у нього необхідні знання, уміння і навички щодо здорового способу життя, навчити використовувати отриманні знання у повсякденному житті.

До **основних елементів здоров'язберігаючих педагогічних технологій** входять такі складові: інформаційна, інструментальна, соціальна, фінансова, нормативно-правове забезпечення.

Концепція здоров'язберігаючої педагогічної технології являє собою систему поглядів, об'єднаних фундаментальним задумом, ідеєю та метою. Вона вказує спосіб побудови системи здоров'язберігаючих умов і засобів навчання і виховання на основі цілісного розуміння їхньої сутності, психолого-фізіологічних процесів, пов'язаних з навчанням і вихованням школярів.

Загальні принципи здоров'язберігаючих технологій визначаються наступним змістом: інтеграція всіх сил, гуманізація, диференціація та індивідуалізація навчання і виховання, демократизація, наукова організація навчально-трудої діяльності суб'єктів освітнього процесу, антропологічність.

Контрольні запитання та завдання

1. Визначення поняття «здоров'я». Компоненти індивідуального здоров'я.
2. Здоровий спосіб життя.
3. Здоров'язберігаючі та здоров'яформуючі освітні технології.
4. Методологічні засади формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у школярів.
5. Діяльність шкіл сприяння здоров'ю.

Завдання для самостійної роботи:

1. Розробка Положення про фізкультурно-оздоровчий захід.
2. Розробка моделі школи сприяння здоров'ю.
3. Розробка індивідуальної оздоровчої програми для школярів.

ЕКСПРЕС-ТЕСТУВАННЯ

1. Фізичне здоров'я - це ...

- а) стан повного фізичного, психічного і соціального благополуччя, а не тільки відсутність захворювань або фізичних дефектів;
- б) удосконалення саморегуляції в організмі, гармонія фізіологічних процесів, максимальна адаптація до оточуючого середовища;
- в) висока свідомість, розвинене мислення, велика внутрішня і моральна сила, що спонукає до творчої діяльності;
- г) комплекс характеристик мотиваційної та інформаційної сфери в життєдіяльності, основу якого визначає система цінностей, установок і мотивів поведінки індивіда у суспільстві.

2. До ознак індивідуального здоров'я відносять:

- а) відсутність шкідливих звичок, рівень соціальної дієздатності та фізичної роботоздатності;
- б) специфічна і неспецифічна стійкість до дій шкідливих факторів; показники росту і розвитку, поточний функціональний стан і потенціал (можливості) організму та особистості, наявність і рівень будь-якого захворювання або дефекту розвитку, рівень морально-вольових і ціннісно-мотиваційних установок;
- в) фізичний розвиток, фізична роботоздатність, мотивація, фізична дієздатність;
- г) раціональне харчування, загартування, режим праці і відпочинку, відсутність шкідливих звичок.

3. До компонентів індивідуального здоров'я відносять:

- а) рівень фізичного та психологічного розвитку;
- б) раціональне харчування, загартування, режим праці і відпочинку, відсутність шкідливих звичок;
- в) психічний, соматичний, моральний, фізичний;
- г) сприятливе соціальне оточення, духовно-моральне благополуччя, оптимальний руховий режим (культура рухів), загартування організму, раціональне харчування.

4. Здоровий спосіб життя - це ...

а) спосіб життя людини, спрямований на профілактику хвороб і зміцнення здоров'я;

б) система, що створює максимально можливі умови для збереження, зміцнення і розвиток духовного, емоційного, інтелектуального, особистісного і фізичного здоров'я;

в) активна участь особистості у формуванні досвіду здоров'язбереження.

5. До основних елементів здоров'язберігаючих педагогічних технологій входять наступні складові:

а) педагогічний процес, вчитель, учень, концепція здоров'язберігаючої діяльності;

б) інформаційна, інструментальна, соціальна, фінансова, нормативно-правове забезпечення;

в) методологічна основа, теоретичний фундамент, концепція.

6. Методологічну основу здоров'язберігаючих технологій складають:

а) погляди, об'єднані фундаментальним задумом, ідеєю та метою;

б) теорія особистості, діяльності і спілкування; теорії і технології навчання і виховання; теорії фізичної культури і здорового способу життя особистості, технології їх формування; теорії управління;

в) філософське положення про єдність тілесного, інтелектуального і духовного у структурі особистості, теорії і практиці, суті і явищах, формах і змісті, про природу діяльності.

7. При розробці здоров'язберігаючих педагогічних технологій дотримуються технологічних принципів:

а) свідомості і активності, систематичності, доступності та індивідуалізації, прогресування, наочності, динамічності;

б) принцип єдності зв'язків елементів системи здоров'язберігаючих педагогічних технологій, принцип діагностичності цілепокладання, принцип функціональної повноти і функціонального взаємозв'язку змісту, принцип відкритості функціональних і методичних дій, принцип об'єктивної оцінки кінцевого результату, принцип наступності і завершеності, принцип варіативності засобів, методів та організаційних форм, принцип оптимізації;

в) безперервності, прогресування, циклічності, вікової адекватності;

г) всі вище вказані.

8. Суть принципу оптимізації полягає в:

а) продуктивному контролю і корекції, пошуку способів управління та виправлення допущених помилок;

б) виборі найкращого варіанта плану діяльності – кращого варіанту засобів, форм і методів впровадження і функціонування здоров'язберігаючих педагогічних технологій, затрат часу, зусиль, ступеня важкості, науковості, створення оптимальних умов для діяльності;

в) зрозумілості, логічному обґрунтуванні та інформаційній відкритості для учнів і вчителів їхньої усвідомленої діяльності;

г) узгодженості не тільки змісту, а й технологічної моделі, форм навчальної діяльності на різних ступенях освіти.

9. Здоров'яформуючі освітні технології – це ...

а) програми і методи, спрямовані на виховання в учнів культури здоров'я, особистісних якостей, що сприяють його збереженню і зміцненню, формуванню уявлень про здоров'я як цінність, мотивацію на ведення здорового способу життя;

б) система, що створює максимально можливі умови для збереження, зміцнення і розвитку духовного, емоційного, інтелектуального, особистісного і фізичного здоров'я;

в) сприятливе соціальне оточення, духовно-моральне благополуччя учасників педагогічного процесу.

10. Культура здоров'я – це ...

а) підвищення мотивації дітей і молоді у прагненні бути здоровими;

б) інтегративна якість особистості і показник вихованості, що забезпечує певний рівень знань, умінь формування, відтворення та зміцнення здоров'я, і характеризується високим рівнем культури поведінки стосовно власного здоров'я та здоров'я оточуючих;

в) система ціннісних орієнтацій, внутрішніх спонукань до збереження, відновлення і зміцнення здоров'я.

ЛЕКЦІЯ №4

НАВЧАЛЬНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ УКРАЇНИ

Система фізичного виховання – історично обумовлений тип соціальної практики фізичного виховання, який включає теологічні, науково-методичні, програмно-нормативні та організаційні елементи (основи), що забезпечують фізичне виховання громадян.

Метою системи фізичного виховання є сприяння всебічному гармонійному розвитку особистості, що здійснюється у тісній єдності з моральним, естетичним, розумовим та іншими видами виховної дії.

Завданнями фізичного виховання школярів є: розширення рухового досвіду, вдосконалення життєво необхідних рухових умінь та навичок, використання їх в повсякденній та ігровій діяльності; розширення функціональних можливостей систем організму шляхом цілеспрямованого розвитку основних фізичних якостей і природних здібностей; збереження та зміцнення здоров'я школярів; набуття спеціальних знань, формування природно-наукового світогляду школярів в галузі фізичної культури; забезпечення оптимального для кожного учня рівня фізичної підготовленості; формування інтересу до використання фізичних вправ як одного з головних чинників здорового способу життя; формування практичних навичок щодо самостійних занять фізичними вправами та

проведення активного відпочинку; реалізація комунікативної функції фізичного виховання; формування морально-вольових якостей та позитивного відношення до оточуючої дійсності.

Технологія навчання – набір операцій з формування знань, умінь і навичок.

Метод проектів – це інновація, метою якої є створення для дитини умов, за яких вона оволодіє вмінням активно здобувати, оновлювати та розвивати свої знання, зможе їх творчо застосовувати.

Суть інтерактивного навчання полягає у тому, що навчальний процес відбувається шляхом постійної активної взаємодії всіх учнів. Це взаємо навчання (колективне, групове навчання у співпраці), де і учень, і вчитель є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчального процесу.

Одну з ключових ролей у створенні оптимальних умов для реалізації вимог державного стандарту загальної середньої освіти в галузі «Здоров'я і фізична культура» відіграє застосування **особистісно орієнтованого підходу, під яким розуміють методологічну орієнтацію у педагогічній діяльності, що дозволяє через опори на систему взаємопов'язаних понять, ідей і засобів дій забезпечити і підтримувати процеси самопізнання, самобудівництва та самореалізації особистості дитини, розвитку її неповторної індивідуалізації.**

Контрольні запитання та завдання

1. Інноваційні підходи до концепції сучасної системи фізичного виховання школярів.
2. Структура сучасної системи фізичного виховання школярів в Україні (мета і завдання, програми, модель, технологія, якість управління)
3. Визначення навчальних інноваційних технологій.
4. Технологія проектного навчання.
5. Інтерактивні технології навчання.
6. Особистісно орієнтовані підходи в системі фізичного виховання.
7. Мультимедійні технології у процесі фізичного виховання.

Завдання для самостійної роботи:

1. Система оцінювання знань і навичок учнів з предмета «Фізична культура».
2. Розробка інноваційного проекту фізичного виховання школярів.

ЕКСПРЕС-ТЕСТУВАННЯ

1. Система фізичного виховання – це

а) історично обумовлений тип соціальної практики фізичного виховання, який включає теологічні, науково-методичні, програмно-нормативні та організаційні елементи (основи), що забезпечують фізичне виховання громадян;

б) концепція фізичного виховання, що виражає систему поглядів на процес фізичного виховання школярів, розуміння суті педагогічних явищ, що являють цілісне бачення організації занять школярів руховими діями;

в) невід'ємна складова освіти, що забезпечує можливість набуття кожною людиною необхідних науково обґрунтованих знань про здоров'я і засоби його зміцнення, про шляхи і методи протидії хворобам, про методики досягнення високої працездатності та тривалої творчої активності.

2. Метод проектів – це

а) педагогічна система, яка має певну сукупність взаємопов'язаних засобів і процесів, необхідних для створення організаційного і цілеспрямованого педагогічного впливу на формування особистості учня;

б) інновація, метою якої є створення для дитини умов, за яких вона оволодіє вмінням активно здобувати, оновлювати та розвивати свої знання, зможе їх творчо застосовувати;

в) обидва варіанти правильні.

3. На яких дидактичних принципах ґрунтується метод проектів:

а) активності, продуктивності, технологічності, саморозвитку, опори на суб'єктивний досвід учнів, зв'язку дослідження з реальним життям, співробітництва і партнерства;

б) свідомості і активності, науковості, наочності, міцності і прогресування;

в) циклічності, безперервності, адекватності педагогічних впливів, прогресування тренувальних дій.

4. Залежно від цілей і завдань навчання типологія навчальних проектів класифікується наступним чином:

а) прикладні, рольові, інформаційні, мистецькі, дослідницько-пошукові;

б) за домінуючою діяльністю, за предметно-змістовним наповненням, за характером координації, за характером контактів, за кількістю учасників, за тривалістю;

в) монопредметні, міжпредметні, позапредметні.

5. З якої кількості етапів складається робота над навчальними проектами:

а) 3;

б) 6;

в) 4.

6. Суть інтерактивного навчання полягає у тому, що:

а) навчальний процес відбувається з допомогою інтерактивних технологій;

б) навчальний процес відбувається шляхом постійної активної взаємодії всіх учнів;

в) організація навчального процесу передбачає використання індивідуальних завдань.

7. Учитель в інтерактивних технологіях виступає як:

а) організатор, інформатор;

б) керівник-консультант;

в) інформатор-експерт, організатор, консультант.

8. Техніки інтерактивного навчання:

а) мікрофон, мозковий штурм, займи позицію;

б) інтерв'ю, бесіда, анкетування;

в) тренінг, групові методи навчання, фронтальні методи навчання.

9. Під особистісно орієнтованим підходом розуміють...

а) підхід, який передбачає перерозподіл суб'єктивних повноважень в навчально-виховному процесі, що сприяє зміні суб'єкт-суб'єктивних відносин між педагогами і вихованцями;

б) методологічну орієнтацію у педагогічній діяльності, що дозволяє через опори на систему взаємопов'язаних понять, ідей і засобів дій забезпечити і підтримувати процеси самопізнання, само будівництва та самореалізації особистості дитини, розвитку його неповторної індивідуалізації;

в) підхід, який визначається структурними компонентами мотиваційно-потребових установок школярів.

10. Під час вивчення навчального предмета «Фізична культура» засвоєння учнями комп'ютерних знань, умінь і навичок відбувається у:

а) 2 етапи;

б) 5 етапів;

в) 3 етапи.

ЛЕКЦІЯ №5

ТЕХНОЛОГІЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ

Педагогічна технологія зі спрямуванням на розвиток рухових здібностей покликана вирішувати завдання розвитку сили, швидкості, витривалості, гнучкості та координаційних здібностей у процесі фізичного виховання школярів.

Завдання технології зі спрямуванням на розвиток рухових здібностей: загартування, зміцнення здоров'я школярів; підвищення особистої фізичної підготовленості; підвищення рівня загальної тренуваності систем і органів дитини; набуття знань з фізичної культури і спорту; набуття інструктивно-методичних знань і умінь для проведення

самостійних занять з розвитку фізичних якостей; виховання морально-етичних якостей.

Технологія з рекреаційно-спортивною спрямованістю поєднує тренування учнів в обраному виді спорту і руховий відпочинок від занять на загальноосвітніх уроках. Вона спрямована на загальне оздоровлення школярів, залучення їх до занять певним видом спорту, ведення здорового способу життя.

Завдання технології рекреаційно-спортивного фізичного виховання: загартування, зміцнення здоров'я школярів; досягнення високого рівня підготовки в обраному виді спорту; підвищення рівня загальної тренуваності систем і органів дитини; набуття знань з фізичної культури та обраного виду спорту; набуття інструктивно-методичних знань та умінь для проведення самостійних занять з обраного виду спорту та використання обраного виду спорту для рекреації; виховання морально-етичних якостей.

Руховий режим школяра повинен складатися з: ранкової гігієнічної гімнастики, пішого переходу до школи і у зворотному напрямку, гімнастики до занять, уроків фізичної культури, фізкультхвилинок, рухливих перерв, «годин здоров'я», «спортивних годин» в ГПД, занять у гуртках, спортивних секціях, загальношкільних фізкультурно-масових і спортивних заходів, самостійних занять фізичними вправами.

Завдання технології фізичного виховання, спрямованої на формування рухового режиму школярів: загартування, зміцнення здоров'я школярів; поліпшення фізичного розвитку; поступове підвищення рівня загальної тренуваності систем і органів дитини; корекція тілобудови; формування постави; сприяння опору організму дитини простудним та інфекційним хворобам; набуття інструктивних навичок для застосування фізичних вправ під час активного відпочинку.

Технології фізичного виховання з оздоровчою спрямованістю можуть бути представлені оздоровчими системами: оздоровчий біг, оздоровче плавання, степ-аеробіка, аквааеробіка, атлетична гімнастика, шейпінг, хахта-йога, оздоровча гімнастика У-шу, система Порфірія Іванова, система М. Амосова, система К. Динейки, дихальна гімнастика Стрельнікової, дихальна гімнастика Бутейка, дихальна гімнастика Лобанової-Попової та ін.

Завдання технології фізичного виховання з оздоровчою спрямованістю: загартування, зміцнення здоров'я школярів; поліпшення фізичного розвитку учнів; поступове підвищення рівня загальної тренуваності систем і органів дитини; підвищення й утримання на необхідному для навчання рівні загальної працездатності; формування постави; формування умінь дотримуватись правил особистої і суспільної гігієни, ведення здорового способу життя; створення раціонального рухового режиму.

Контрольні запитання та завдання

1. Технології фізичного виховання школярів із спрямуванням на розвиток рухових здібностей.
2. Технології фізичного виховання школярів із рекреаційно-спортивною спрямованістю.
3. Технології фізичного виховання школярів, спрямовані на формування рухового режиму школярів.
4. Технології фізичного виховання школярів з оздоровчою спрямованістю.

Завдання для самостійної роботи:

1. Розробка плану впровадження спортизації фізичного виховання в школі.
2. Розробка алгоритму навчання фізичної вправи за навчальною програмою.
3. Розробка плану фізкультурно-оздоровчої роботи школи.
4. Розробка програм для розвитку фізичних якостей: сили, швидкості, витривалості, гнучкості, координаційних здібностей для учнів молодшого, середнього і старшого шкільного віку.

ЕКСПРЕС-ТЕСТУВАННЯ

1. Фізичні якості - це...

- а) комплекс морфологічних і психологічних властивостей людини;
- б) властивості, що характеризують окремі якісні сторони рухових можливостей людини;
- в) потенційні можливості людини до виконання певного виду роботи.

2. До основних фізичних якостей людини належать:

- а) сила, швидкість, витривалість, спритність, гнучкість;
- б) сила, швидкість, координація, витривалість, гнучкість;
- в) сила, швидкість, витривалість, гнучкість, швидкість.

3. З допомогою яких тестів здійснюють оцінку рівня розвитку сили?

- а) підтягування у висі, згинання і розгинання рук в упорі лежачи;
- б) стрибок у довжину з місця, стрибок у довжину з розбігу;
- в) кистьова динамометрія, присідання.

4. Фізична рекреація - це...

- а) комплекс заходів, спрямований на вдосконалення процесів відновлення організму після фізичної і розумової роботи;
- б) комплекс заходів, спрямований на вдосконалення процесів відновлення організму після перенесеної хвороби або травми;
- в) спеціально організована рухова активність, спрямована на досягнення конкретних спортивних результатів.

5. Зі скількох частин складається навчальна програма «Фізична культура»?

- а) 3;
- б) 2;
- в) 4.

6. Рухова активність - це ...

- а) сума рухів, які виконує людина протягом усього життя;
- б) процес, спрямований на формування рухових умінь і навичок;
- в) активний відпочинок з використанням фізичних вправ.

7. Молодший шкільний вік є найбільш сприятливим (сенситивним) періодом розвитку...

- а) гнучкості;
- б) витривалості;
- в) сили.

8. З якою метою використовуються фізкультхвилинки і фізкультпаузи з дітьми молодшого шкільного віку?

- а) розвиток фізичних якостей;
- б) вдосконалення рухових навичок;
- в) переключення з розумової діяльності на фізичну.

9. Який метод виконання вправ є найбільш доцільним з дітьми молодшого шкільного віку?

- а) в цілому;
- б) по частинах;
- в) інтервальний.

10. Якою повинна бути тривалість вправ, спрямованих на розвиток швидкості у дітей молодшого шкільного віку?

- а) 3-4 с;
- б) 10-15 с;
- в) до 8 с.

ЛЕКЦІЯ №6

ВИХОВНІ НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ УДОСКОНАЛЕННЯ ПОЗАУРОЧНОЇ РОБОТИ В ШКОЛІ

Завдання технологій фізичного виховання у позаурочний час: формування у школярів навичок здорового способу життя; сприяння збільшенню рухової активності учнів; задоволення потреб і запитів учнів у виборі занять певним видом рухової діяльності; виховання стійкого інтересу до занять фізичною культурою і спортом; розвиток комунікативних навичок, необхідних для життя в соціумі.

Проект «Спортивна шкільна команда» – одна з нових технологій фізичного виховання у позаурочний час. Його ідея – створення різновікових шкільних команд з видів спорту.

Проект «Шкільний спортивний сертифікат» спрямований на вирішення наступних завдань: збільшення попиту на спортивно-оздоровчі послуги організацій будь-яких форм власності; збільшення пропозицій спортивно-оздоровчих послуг за місцем навчання та мешкання; залучення

дітей і підлітків (особливо тих, хто потребує особливої уваги) до занять спортом; залучення дітей до занять спортом за рахунок клубної організації роботи (належність дітей до клубів, клубна символіка); створення умов для ринкових відносин, залучення до надання фізкультурно-оздоровчих і спортивних послуг індивідуальних підприємців.

Олімпійська освіта – багаторівневий спеціально організований педагогічний процес формування гармонійно розвиненої особистості через набуття знань, умінь і навичок, розвиток здібностей, інтересів, потреб та ціннісних орієнтацій, що базуються на гуманістичних ідеалах і цінностях олімпізму і є складовою частиною загальної освіти.

Кінцевою метою і результатом реалізації олімпійської освіти є формування особистості, яка у своїх діях і думках керується загальнолюдськими гуманістичними нормами поведінки, передбаченими ідеями олімпізму та принципами Олімпійської Хартії.

Зважаючи на те що олімпійська освіта – педагогічний процес, до її завдань ми відносимо освітні, виховні та оздоровчі завдання.

Мета всеукраїнського спортивно-масового заходу серед дітей та юнацтва «*Олімпійське лелеченя*» – пропаганда здорового способу життя, поширення ідей олімпізму, розвиток олімпійського руху в Україні шляхом залучення якомога більшої кількості дітей та юнацтва до занять спортом, організація змістовного дозвілля.

Завдання заходу:

1. формування свідомості учнів щодо корисності та необхідності занять фізичною культурою і спортом;
2. збагачення знаннями учнів стосовно олімпійських видів спорту, історії Олімпійських ігор, видатних спортсменів;
3. формування уявлення учнів про олімпійський рух у світі та, зокрема, в Україні;
4. розвиток пізнавального інтересу до фізичної культури, спорту та олімпійського руху;
5. створення засобами фізичної культури та спорту творчої атмосфери, пробудження в учнях бажання розвиватися та удосконалювати свої здібності;
6. формування позитивного ставлення та інтересу до фізичної культури, спорту, олімпійського руху та здорового способу життя;
7. сприяння вихованню почуття патріотизму, гордості за успіхи українських спортсменів, які гідно представляють нашу державу на міжнародних змаганнях найвищих рівнів;
8. сприяння поширенню ідей гуманізму.

В основі ідеології *СПАРТІАНСЬКОГО руху* лежать ідеали і цінності гуманізму. Його назва пов'язана зі словом «Спарт», що походить від трьох англійських слів – «духовність», «спорт» і «мистецтво».

Центральне місце у цьому русі належить Спартіанським іграм, які мають свою програму, систему визначення переможців, специфіку

комплектування команд. Особливість Ігор полягає у тому, що це – ігрові форми змагань з різних видів творчої діяльності.

Головна мета – підвищення орієнтації учасників на духовно-моральні та естетичні цінності (сприяння різнобічному гармонійному розвитку особистості).

Контрольні запитання та завдання

1. Нові технології фізичного виховання у позаурочний час (проекти «Спортивна шкільна команда», «Шкільний спортивний сертифікат»).

2. Олімпійська освіта (діяльність мережі шкіл олімпійської освіти; проект «Олімпійське лелечення»).

3. СПАРТіанські технології фізичної культури і дитячого спорту в школах.

Завдання для самостійної роботи:

1. Нормативне забезпечення процесу фізичного виховання в школі.

2. Положення про фізичне виховання в дошкільних, загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладах України.

3. Система організації фізичного виховання в дошкільних, загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладах України.

ЕКСПРЕС-ТЕСТУВАННЯ

1. До позаурочних форм організації занять, які здійснюються в режимі шкільного дня, належать:

а) гімнастика до занять, фізкультхвилинки і фізкультпаузи, ігри на перервах, заняття фізичними вправами в групах продовженого дня;

б) секції з видів спорту, масові фізкультурні заходи, туристичні походи, Дні здоров'я;

в) всі вище перераховані заходи.

2. Перерахуйте завдання технологій фізичного виховання у позаурочний час:

а) формування у школярів навичок здорового способу життя, сприяння збільшенню рухової активності, задоволення потреб і запитів учнів у виборі занять певним видом рухової діяльності, виховання стійкого інтересу до занять фізичною культурою і спортом, розвиток комунікативних навичок, необхідних для життя в соціумі;

б) активне та змістовне проведення вільного часу, задоволення потреб і запитів учнів у виборі занять певним видом рухової діяльності;

в) забезпечення доступності і рівних можливостей спортивно-тренувальної освіти для всіх бажаючих учнів, створення умов для посилення мотивації до систематичних занять обраним видом спорту.

3. Олімпійська освіта – це ...

а) багаторівневий спеціально організований педагогічний процес формування гармонійно розвиненої особистості через набуття знань, умінь і навичок, розвиток здібностей, інтересів, потреб та ціннісних орієнтацій, що базуються на гуманістичних ідеалах і цінностях олімпізму і є складовою частиною загальної освіти;

б) формування особистості, яка у своїх діях і думках керується загальнолюдськими гуманістичними нормами поведінки, передбаченими ідеями олімпізму та принципами Олімпійської Хартії;

в) педагогічний процес, спрямований на набуття знань про Олімпійські ігри та історію олімпійського руху.

4. «Олімпійське лелеченя» – це ...

а) символ олімпійських ігор;

б) спортивно-масовий захід;

в) назва інноваційного проекту.

5. Хто з президентів МОК започаткував впровадження олімпійської освіти?

а) Т. Бах;

б) Х.А. Самаранч;

в) Ж. Рогге.

6. Завданнями олімпійської освіти є:

а) освітні, виховні;

б) оздоровчі, виховні;

в) освітні, оздоровчі, виховні.

7. Інтеграція олімпійської освіти в діяльність роботи шкіл включає:

а) міжпредметні зв'язки, інтегровані уроки, олімпійські уроки;

б) малі Олімпійські ігри, телевізійні мости, брейн-ринги, зустрічі з відомими спортсменами, пошукова робота зі створення олімпійських музеїв;

в) обидва варіанти правильні.

8. Програма заходу «Олімпійське лелеченя» включає:

а) спортивні естафети, рухливі ігри;

б) презентацію команди; комбіновану естафету, вікторину «Знавець олімпійського спорту», рухлива гра;

в) тестування знань з історії олімпійського спорту.

ЗАЛІКОВІ ВИМОГИ

З ДИСЦИПЛІНИ

«НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ»

1. Поняття «технологічний підхід», «технологія», «педагогічна технологія».

2. Структури педагогічних технологій.

3. Вертикальна структура педагогічних технологій.

4. Метатехнологія та її визначення.

5. Макротехнологія та її визначення.
6. Мезотехнологія та її визначення.
7. Мікротехнологія та її визначення.
8. Характеристика горизонтальної структури педагогічних технологій та її аспекти.
9. Функціональні компоненти педагогічних технологій та їх характеристика.
10. Технології навчання.
11. Технології виховання.
12. Поняття «освітня інновація» та її види.
13. Психолого-педагогічні інновації.
14. Науково-виробничі інновації.
15. Соціально-економічні інновації.
16. Інновації у змісті навчання і виховання.
17. Інновації у формах, методах і технологіях навчання і виховання.
18. Інновації у змісті, формах і методах управління закладом освіти.
19. Поняття «інноваційна освітня технологія». Види психолого-педагогічних інновацій.
20. Навчальна інноваційна технологія.
21. Виховна інноваційна технологія.
22. Управлінська інноваційна технологія.
23. Групи інноваційних педагогічних технологій за напрямками модернізації.
24. Педагогічні технології на основі гуманізації і демократизації педагогічних відносин.
25. Педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності учнів.
26. Педагогічні технології на основі ефективності організації та управління процесом навчання.
27. Педагогічні технології на основі методичного удосконалення і дидактичного реконструювання навчального матеріалу.
28. Педагогічні технології на основі посилення соціально-виховних функцій закладів освіти.
29. Педагогічні технології на основі сучасних інформаційно-телекомунікаційних засобів.
30. Технології на основі посилення соціально-виховних функцій педагогічних процесів.
31. Альтернативні педагогічні технології, такі що радикально змінюють навчання.
32. Мотиви, мета, завдання, зміст інноваційної діяльності.
33. Методи інноваційної діяльності.
34. Поняття «здоров'я» та його складові.
35. Ознаки та компоненти індивідуального здоров'я.

36. Соматичний компонент індивідуального здоров'я.
37. Фізичний компонент індивідуального здоров'я.
38. Психічний компонент індивідуального здоров'я.
39. Моральний компонент індивідуального здоров'я.
40. Здоровий спосіб життя та його характеристика.
41. Здоров'язберігаючі технології: мета, складові основних елементів.
42. Концепція, методологічна основа та зміст здоров'язберігаючих технологій.
43. Принципи розробки педагогічних технологій.
44. Умови ефективності впровадження здоров'язберігаючих технологій.
45. Здоров'яформуючі освітні технології.
46. Культура здоров'я та мотивація на здоровий спосіб життя.
47. Форми формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у школярів.
48. Діяльність шкіл сприяння здоров'ю.

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ ВИМОГИ З ДИСЦИПЛІНИ

«НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ»

1. Поняття «технологічний підхід».
2. Поняття «технологія», «педагогічна технологія».
3. Структури педагогічних технологій.
4. Класи вертикальної структури ієрархії педагогічних технологій.
5. Метатехнологія та її визначення.
6. Макротехнологія та її визначення.
7. Мезотехнологія та її визначення.
8. Мікротехнологія та її визначення.
9. Характеристика горизонтальної структури педагогічних технологій та її аспекти.
10. Функціональні компоненти педагогічних технологій та їх характеристика.
11. Технології навчання.
12. Технології виховання.
13. Поняття «освітня інновація» та її види.
14. Психолого-педагогічні інновації.
15. Науково-виробничі інновації.
16. Соціально-економічні інновації.
17. Інновації у змісті навчання і виховання.
18. Інновації у формах, методах і технологіях навчання і виховання.

19. Інновації у змісті, формах і методах управління закладом освіти.
20. Поняття «інноваційна освітня технологія». Види психолого-педагогічних інновацій.
21. Навчальна та виховна інноваційні технології.
22. Управлінська інноваційна технологія.
23. Групи інноваційних педагогічних технологій за напрямками модернізації.
24. Педагогічні технології на основі гуманізації і демократизації педагогічних відносин.
25. Педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності учнів.
26. Педагогічні технології на основі ефективності організації та управління процесом навчання.
27. Педагогічні технології на основі методичного удосконалення і дидактичного реконструювання навчального матеріалу.
28. Педагогічні технології на основі посилення соціально-виховних функцій закладів освіти.
29. Педагогічні технології на основі сучасних інформаційно-телекомунікаційних засобів.
30. Технології на основі посилення соціально-виховних функцій педагогічних процесів.
31. Альтернативні педагогічні технології, такі що радикально змінюють навчання.
32. Мотиви, мета, завдання, зміст інноваційної діяльності.
33. Методи інноваційної діяльності.
34. Поняття «здоров'я» та його складові.
35. Ознаки та компоненти індивідуального здоров'я.
36. Фізичний компонент індивідуального здоров'я.
37. Психічний і моральний компонент індивідуального здоров'я.
38. Здоровий спосіб життя та його характеристика.
39. Здоров'язберігаючі технології їхня мета та складові основних елементів.
40. Концепція, методологічна основа та зміст здоров'язберігаючих технологій.
41. Принципи розробки педагогічних технологій.
42. Умови ефективності впровадження здоров'язберігаючих технологій.
43. Здоров'яформуючі освітні технології.
44. Методологічна основа формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя.
45. Культура здоров'я та мотивація на здоровий спосіб життя.
46. Умови ефективного формування мотивацій.
47. Складові процесу навчання та їхня характеристика.

48. Форми формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у школярів.
49. Діяльність шкіл сприяння здоров'ю.
50. Концепція системи фізичного виховання школярів.
51. Структура сучасної системи фізичного виховання школярів в Україні.
52. Мета сучасної системи фізичного виховання школярів.
53. Завдання сучасної системи фізичного виховання школярів.
54. Структура сучасного процесу фізичного виховання.
55. Технологія навчання.
56. Метод проектів.
57. Дидактичні принципи, на яких ґрунтується метод проектів.
58. Класифікація методу проектів.
59. Етапи навчальних проектів.
60. Суть інтерактивного навчання.
61. Основні ознаки інтерактивної технології.
62. Роль учителя в інтерактивних технологіях.
63. Психологічні умови для здійснення інтерактивних технологій.
64. Приклади техніки інтерактивного навчання.
65. Структура інтерактивних уроків.
66. Особистісно орієнтований підхід та його переваги.
67. Алгоритм запровадження особистісно орієнтовані технології.
68. Інформаційні технології.
69. Технології ФВ школярів із спрямуванням на розвиток рухових здібностей.
70. Завдання технології зі спрямуванням на розвиток рухових здібностей.
71. Фізичні якості та значення рівня їхнього розвитку для життєдіяльності людини.
72. Вимоги до методики розвитку фізичних якостей.
73. Сила і особливості її розвитку у школярів.
74. Витривалість і особливості її розвитку у школярів.
75. Бистрота і особливості її розвитку у школярів.
76. Гнучкість і особливості її розвитку у школярів.
77. Спритність і особливості її розвитку у школярів.
78. Технології ФВ школярів із рекреаційно-спортивною спрямованістю.
79. Завдання технології рекреаційно-спортивного фізичного виховання.
80. Навчальна програма «Фізична культура для 5-11 класів».
81. Завдання технології ФВ, спрямованої на формування рухового режиму школярів.
82. Щоденний руховий режим школяра.
83. Технології фізичного виховання з оздоровчою спрямованістю.

84. Завдання технології фізичного виховання з оздоровчою спрямованістю.
85. Завдання технологій фізичного виховання у позаурочний час.
86. Проект «Спортивна шкільна команда» і його завдання.
87. Олімпійська освіта в школі.
88. Спортивно-масовий захід серед дітей «Олімпійське лелечення»: мета, завдання, програма).
89. «Шкільний спортивний сертифікат», його завдання.
90. Спартіанські ігри, їх мета і завдання.

Список рекомендованої літератури

1. Абасов З. Понятійно-терминологический аппарат инновационной педагогической деятельности. Философия образования. 2006;1(15):56-62.
2. Бальсевич ВК, Лубышева ЛИ. Спортивно ориентированное физическое воспитание: образовательный и социальный аспекты. Теория и практика физической культуры. 2003;1:19-22.
3. Бех ІД. Виховання особистості : сходження до духовності. Київ: Либідь; 2006. 272 с.
4. Булатова ММ. Олімпійська освіта у системі навчально-виховної роботи загальноосвітніх навчальних закладів України. Київ: Олімпійська література; 2007. 44 с.
5. Булатова ММ. Система олімпійської освіти в Україні. Фізичне виховання в школі. 2008;1:40-3.
6. Викторова Л. Инновационные процессы в образовании. Инновации в образовании. 2002;2:6.
7. Горбунов СА, Горбунов СС. Реализация инновационных подходов в системе физического воспитания. Теория и практика физической культуры. 2010;5:33-5.
8. Даниленко Л. Управління процесом здійснення інноваційної діяльності в системі загальної середньої освіти. Післядипломна освіта в Україні. 2003;3:70-4.
9. Єрмолова ВМ. Олімпійська освіта в школі. Київ; 2011. 335 с.
10. Єрмолова ВМ. Основи олімпійських знань: навч. програма спеціального курсу для 5 – 12 класів загальноосвітньої школи. Київ: Казарі; 2009. 20 с.
11. Колеченко АК. Энциклопедия педагогических технологий : пособие для преподавателей. СПб: КАРО; 2006. 368 с.
12. Круцевич ТЮ, редактор. Теорія і методика фізичного виховання: підруч. для студ. вищ. навч. закл. фіз. виховання і спорту. Київ: Олімпійська література; 2017. 2 томи.
13. Манжелей ИВ. Инновации в физическом воспитании. Москва-Берлин: Directmedia; 2015. 144 с.

14. Москаленко НВ, Степанова ІВ, Власюк ОО, Шиян ОВ. Інноваційні технології у фізичному вихованні школярів : навчальний посібник. Дніпропетровськ: Інновація; 2011. 238 с.
15. Москаленко НВ. Фізичне виховання молодших школярів. Дніпропетровськ: Інновації; 2009. 344 с.
16. Мусакаев МБ. Инновационные процессы в управлении развитием образовательного учреждения физической культуры. Физическая культура: воспитание, образование, тренировка. 2008;5:8-12.
17. Никитушкин ВГ. Оздоровительные технологии в системе физического воспитания : учеб. пособие. Москва: Издательство Юрайт; 2018. 274 с.
18. Оконь В. Введение в общую дидактику. Москва: Вища школа; 1990. 382 с.
19. Операйло СІ. Книга вчителя фізичної культури: довідково-методичне видання. Харків: ГОРСІНГ ПЛЮС; 2005. 464 с.
20. Остапчук О. Інноваційні процеси в освіті: пошук істини триває. Підручник для директора. 2003;4:3-8.
21. Падалка ОС. Педагогічні технології. Українська енциклопедія ім. М.П. Бажана. Київ; 1995. 255 с.
22. Полат ЕС. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования. Москва: Академия; 2001. 272 с.
23. Пометун О. Інтерактивні методики та системи навчання. Київ: Шкільний Світ; 2007. 112 с.
24. Родькин ДА, Колпакова ЕМ. Инновационные технологии физического воспитания и спортивной тренировки. Международный студенческий научный вестник. 2015;5:339-341.
25. Селевко ГК. Энциклопедия образовательных технологий. Москва: НИИ школьных технологий; 2006. 816 с.
26. Смирнов СА. Технология как средство обучения второго поколения. Школьные технологии. 2001;1: 35-42.
27. Столяров В. Инновационная спартианская технология духовного и физического оздоровления детей и молодежи. Москва: Советский спорт; 2017. 430 с.
28. Тихомиров ЮВ, Правдов МА. Модель формирования профессиональной компетентности у будущих учителей физической культуры на основе совершенствования методики преподавания базовых и новых видов физкультурно-спортивной деятельности. Современные исследования социальных проблем. 2015;3:47.
29. Ульянова ИС. Новые инновационные технологии в физическом воспитании школьников. Молодой ученый. 2015;10.1:42-9.
30. Фізична культура в школі: навчальна програма для 5-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів. Київ: Літера ЛТД; 2018. 368 с.
31. Харьковская АС. Методологический аспект инновационной модульной технологии в процессе физического воспитания. Проблемы и перспективы развития образования в России. 2016;39:113-8.